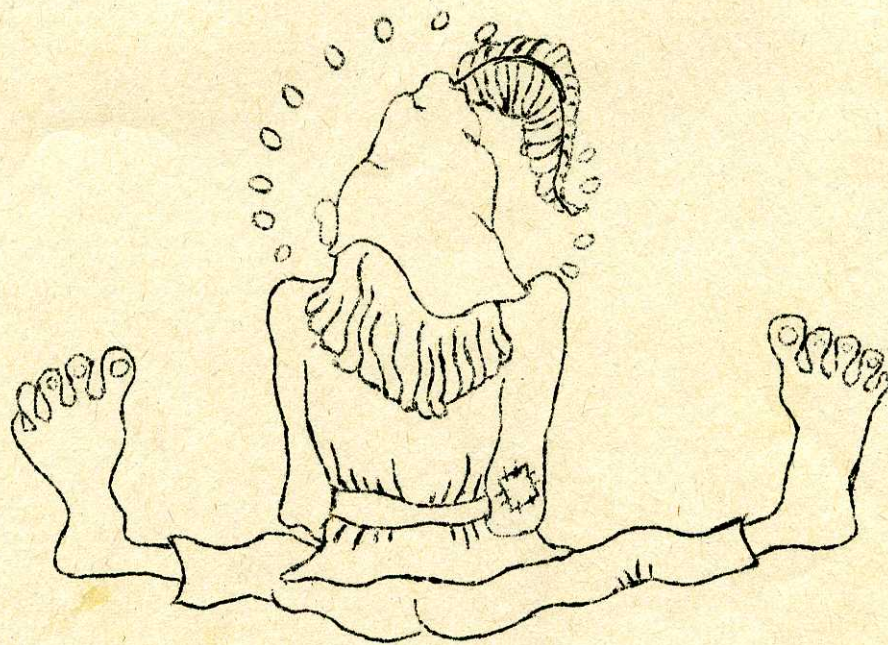

7.4.48

26

יזחק סבי

בלי סיוע

7.4.78

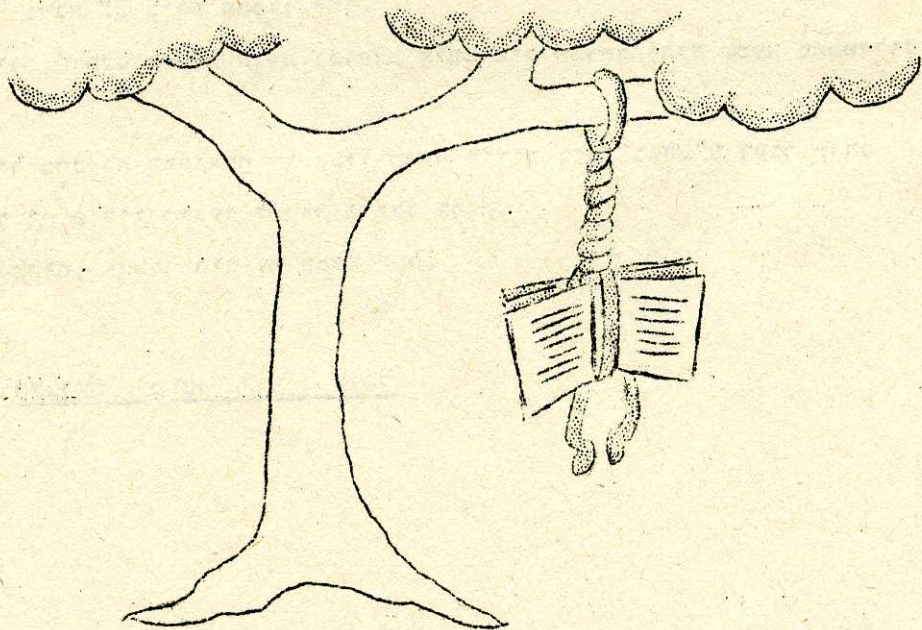
26 '08

1

לקוראים שלום ולמנויים ברכה!

תודמת החורף שלנו עושה רושם שמסחימת, ולפעמים נדמה שהגליון האחרון שלנו הופיע עוד כשהיינו במנסורה. המערכת עברה זעזועים רבים דוד הלך ללמוד בירושלים (תרוץ טוב לא להיות במשק) החברה הפסיקו לכתוב ולנו פשוט נשבר הזין ממכס. בכדי שלא נכנס לתודמת האביב כדאי שכל אלה שכוחבים, על הקירות בבתי שימוש, כתובות קצקע, לדודים שלהם ובעוד כל מיני חורים יכתבו גם לנו וגם לכם. " טוב לכתוב בעד כל סוטה " אמר טרומפלדור לפני שנפל וגם אתם יכולים להבין שזה לא בוטה אז אם באמת אתם רוצים לכתוב ולקרוא את " כל סוטה " כדאי שתתחילו לכתוב וגם קצת... להחנף.

הועד המוציא לאור(ג)

כל הסוטה עתון בלתי תלוי

2

החורף נגמר, ימות החמה מגיעים! האנשים כמו איפורים מתחילים לנדוד. עודד נסע לחו"ל אפריים ונועה ירדו לקליה לסנה. מיכה חזר מדרום אפריקה ולעיתונאים שחיכו לו ליד כבש (נכנס למרינו בחזרה) המטוס אמר " אני מחכה לקיץ ". אה בדיוק קרה בדרום אפריקה לא ידוע כי מיכה נסאר פשוט אדיש...

איתן יסע גם הוא לחו"ל וועדה בנים החליטה שעל כל 4 נסיעות לחו"ל חייבים להיות לפחות סנה במסך ... נציג הליכוד במסך החבר דני נמלי חזר מסיור בדרום לבנון בכדי לבדוק תנאים להתנחליות הוא טר " אל יבנה הגליל " כסתדר. פרטים ממנו חזמנו בקבלת הבאה. עקב ניהולו המבריק של הרי ליפשיץ המטיבה קבוצת הכדורגל שלנו בהצלחה ובכל המחקים האחרונים לא הפסידה אף נקודה ... נכון לא היו מסחקים!

אחרי אי הבנה עם מוסדות המסך לגבי ציוד צלילה הוחלט להביא אותו למסך כדי שהחוג יוכל לצלול בסמורת החולה, לחפש את אוצרותיו של ליסינסקי ממיסדי יסוד המעלה שטבעו ביחד הפרה שלו "סרה" בינת 22 ביום חמסין אחד.

לקראת סיוול המסך לסיני הוחלט בוועדת חברה ובוועדת צימצומים שמוטב יהיה שכמה מהמטילים יסארו סם.

יוני בן - חיים ממשיך במסורת המפוארת של אביו יהיה מדריך גדנע בפלמ"ח ועבר קורס מדריכי טניס וכל סוף יש סיכוי שידעו לעשות ג'ודו במסך. אז זה כמעט כל שהיה, והכל שהיה זה כמעט הכל.

על המשחקים והקבוצה מבטו של מנהל

הרי ליפשיץ

כל מה שיאמר פה זה אמת ללא הגזמה למרות שפה ושם קשה באמת להבדיל בין המציאות לדמיון הפרוע. נקרא לזה סיפורו של נהג משאית.

משחזרים

בוזגלו - פקיד

בוחבוט - פקיד

פרוספר - מזלגן

רוטר

סוטר

עבדכם הנאמן - נהג

ועוד כמה נציגים.

נשלחתי ע"י הקאופרטיב לנמל אסדוד להביא סחורה בטביל הבונים ולהבות הבחן וכיון שאני

מגיע לכפר הנמלא קודם אז את הסחורה להבונים אני מעמיס בסוף.

בעיה ראשונה צריך איחוד כניסה לנמל (גאיט פאס בספה מקצועית) בכדי להוציא גאיט פאס

למחלקה " האובר סיס " שנמצאת מחוץ לנמל, שם נמצאת הסחורה של להבות הבחן. עד כאן זה פשוט.

נכנסתי לנמל ונגשתי לעמיל מכס שהוא אחראי על הסחורה של להבות, הוא איננו. מחכה 20 דקות

הנ"ל לא מגיע אז סחבק מאבד קצח מהסבלנות שלו נמתחיל לחפש במגירתו של ה "עמיל " באותו

רגע ממש הוא מופיע וחופס אותי בקלקלתי. אני מטיב על סאלותיו והוא נותן לי את " הגאיט פאס "

יצאתי מהנמל חסבתי לעצמי קצח שפתי כל העסק הזה אבל לא נורא. " באובר סיס " נשלחתי ע"י הטוער

לקופאית. חיכיתי בחור. חמיד יש חור. הגיע תורי, הקופאית לקחה את הניירות שלי מהעמיל החתימה

אותי על ניירות אחרים. חסבתי לעצמי עד כמה שהיא מיותרת והמטכתי למחסן הענקי שאורכו

מעל 150 מטר ורוחבו 75 מטר. התפלאתי לראות שבמחסן כזה גדול עובדים רק שלושה אנשים ומהם שניים

פקידים. נוסף על אלה חיכו להם בחור באי סבלנות ברורה ארבעה נהגים.

נחזור לסני הפקידים, שמותיהם בוזגלו ובוחבוט (שאלתי לשמותיהם יותר מאוחר כיון שלאחר המתנה

של שלוש שעות תכננתי לרצוח אותם) ובכך בוחבוט ובוזגלו נראו גרוע לפחות כמו שהשמות שלהם נשמעים,

הם הזכירו לי קלפנים שעבר עליהם לילה קשה. הם ישבו להם מאחורי הדלפק ולגמו מהתה המסורתית עם

נענה, שניהם החזיקו את הספל באותו סטייל כשהזרח פורחת כלפי מעלה, כאומרת נא באוזן.

פניתי אליהם בנימוס, לא רוצה להפריע אבל ... כאן הופסקתי בברוטאליות " שב בסקט אתה האחרון בתור "

התחלתי להבין לאיזה עסק ביש נקלעתי. נגשתי לכתב. לא הספקתי לידע ביעה עבר המזלג במהירות של

60 קמ"ש כשעליו צוהל לו הקוף הזה מנקרא מזלגן בעודו עובר לידך הרביץ יריקה החטיאה אותי

כס"מ וחצי. הלכתי לכתב במקום אחר ואמרתי לעצמי בקול רם שמקומו של הקוף הזה הוא במחראה

הקרובה ולא בין יצורי אנוש.

בשעה 9.30, כשאני נמצא במחלקה "אובר סיס" כבר טעה פניתי ל"פיקד"

4
"שמע" אמרתי לו אני צריך להעמיס עוד בנמל ולחזור לגליל, אולי אפשר לזרז את העניינים קצת? תשובתו היתה קצרה ולעינין "מצטער", לא יכול לעזור לך". ב- 10.20 בחבוט (המזלגן) עוצר לידי ושואל "מ'חרוצה?" הגשתי לו את הניירות, הוא הביט בהם ואמר: "שמע עוד חמש דקות יפסקת ארוחת בוקר לחצי שעה אתה הראשון בחור אחר כך" אמר, אין מה לעשות צריך לחכות, ב- 11.00 מתחילים להעמיס ב- 11.05 אני יוצא מה"אובר סיס" (הכל בסביל חמש דקות מחורבנות). מגיע לער הנמל, עוצר אותי שוטר לביקורת ושואל אתה פורק או מעמיס? "מעמיס" אני משיב, טוב הוא אמר אז תעמוד בצד, גש לך שרת שם ותגיד לה שתוציא לך תעודת הצהרה על המשא שלך. סחבק ניגש לשוטר ומתחיל להסביר: "שמע" היא אומרת, "זה לא תפקיד שלי, גש אליו" תוך שהיא מצביעה על שוטר אחר. בשלב זה אני מתחיל לקבל פיק ברכיים אך עוד מצליח לשמור על העיתונות.

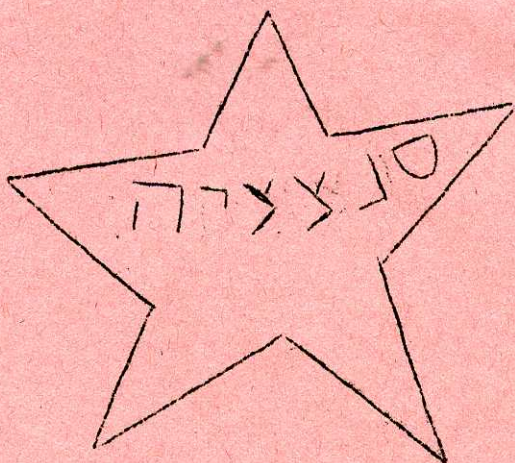
פניתי לשוטר הסליטי והתחלתי להסביר בנימוס רב אפילו מוגזם, אך כשהגעתי לחלק "ופה אתה נכנס לחמונה" הופסקתי ונשלחתי טוב לשוטר, "שמע" אמרתי לה, "הוא שלח אותי בחזרה אליך, מה לעשות עכשיו?" "מצידי", היא משיבה, "אתה יכול לשבת פה כל היום". כאן הרמתי ידיים ואמרתי לה: "קחי את האקדח שלך ותני לי כדור בראש, אני מעדיף למות מאשר לצאת מדעתי". הוספתי עוד משהו כמו "תכניסי את הבירוקרטיה הדפוקה שלך לתחת" והלכתי לכיון המסאית. חיבתי אין מה לעשות צריך לעזוב את המקום הדפוק הזה. אין שאני עולה למסאית אני רואה את השוטר הראשון ששלח אותי לשוטר עוד בכניסתי לנמל ספרתי לו מה קרה והוא משוב ליבו אמר לי להכנס והוא ידאג לזה שאוכל גם לצאת.

נסעתי למחסן 202, מחסן עצום כמעט ריק. היו שם אני אחד המנהל והיני המזלגן. המנהל לקח אותי לפנה והראה לי את הסחורה להבונים הכל עמד על מושב אחד, לא האמנתי רפה הכל ילך חלק, ואכן לא טעיתי, המנהל אמר לי ללכת למחסן 203 ולאמר למנהל העבודה שם, לשלוח מזלגן למחסן 202 בכדאי להעמיס את המטעם ההוא, חיבתי לעצמי, איפה פה ההגיון הרי מזלג יסנו פה והמזלגן מגרד את הביצים, אז בסביל מה להביא מזלגן ממחסן 203 בכל אופן הלכתי למחסן 203 מרחק של חצי ק"מ, עמדתי בחור לפני משרדו של המנהל רק בכדי שהוא יגיד לי שאין לו מזלגן, חזרתי טוב לביתן 202 כשאני בדכאון עמוק, הסברתי את המצב לאדון מנהל והתחננתי לפניו שיועיל בטובו ויעשה עימי חסד ויגיד למזלגן (שהזכיר לי במראהו קסוס מכסיקני) שיפסיק לרגע לגרד את הביצה השמאלית שלו ויעמיס לי את המטעם הבודד הזה. תשובתו היתה "תגיד לו אתה".

נגשתי למזלגן ובקשתי ממנו יפה שיעמיס את המטעם וראה זה פלא, הלה קם ממקומו ותוך דקה המטעם היה על המשאית, זחתי לכיוון השער עם הספקתי לחפוס את שוטר מספר 1 כשהוא יושב בתוך ג'יפ ומתכוון לנסוע. הוצאתי אותו מהג'יפ ולאחר שהחליף כמה מילים עם השוטר געע הייתי בחוץ. חשבתי לעצמי כמה שלמעה אני בר מזל, מה היה קורה לולא תפסתי את השוטר ההוא בזמן, האם הייתי תקוע שם עד היום?

49

אל תחמצו!!!

יוביל בקרוב!!! הספר שכולם חיבבו!

אויב להרויח נקודות מבלי להתאמץ

המזריק שלקונסידורות לחיילים

מאת ביני' גולדברג

בתוארה
פרטים על כספת הנקודות בבית
של יצחק רצ'מבורג הנקודות
וצרות האמיתית של "ספסל" נקודות
ולפוע המוצאת "פרואקטן"